

வேதியரொழுக்கம்.

பிரதேசத்திற்கு: சை அத்திருமூலம் ருமவழி.

Desire for the salvation of others important in its promotion.

நிலைபின்மை, துணுப்பின்மை, தோர்வைபின்மை, இம்முன்றும் பற்றின செருப்புக்குணங்களாகி உயிர்டேற்றத்தின்மேல்வைத்த வாசைபுத்திலும் அதுகனைக்காட்டக்கடவோம். ஆகையால் பற்றினை செருப்பு ஒரு கணமோராகிலும் நிலைகொள்ளாமல் ஆகக்கடவா ன் டெனக்கட்டைத எரிப்பவழிபாத்தே தானே எழும்பித்தே-வும் அதனை மூடி அடக்கவருத்திலும் விசையோடெல்லாவற்றையுமின்றி புறப்பட்டேறவு முணக்கினதை எரிப்பவும் இராமுன்னைய உலர்ந்தித்தன்வசம கவுஞ்செய்வது செருப்புமுதற்ருண நிலைபின்மையென்றோ. இன்னப்படியென சொன்னதே வித்யாதொருவனிடத்திற் பற்றியெரிந்ததொரு கண்ணில்லாமற் பாவமென்னப்பட்டதெல்லாவற்றையுஞ்சுட்டெரித்தறிப்பவருக்குத்திரியான். அதற்குத்தனே மனிதர் செய்யும் பாவங்களை நினைத்து மனதிலுந் தருவான் ஆண்டவர் பாதத்திலிலுந்து லிம்பியெண்ணுவான். பாவிகளை வருத்தியுணர்த்துவான். என்கு வருத்தவோன், தானுட்போல அனுபித்தோனாவான். அருமைபோல வருத்தாடர்ந்து யின்செல்லுவான். கண்டசமயத்தைவிடான். காணாததைத் தேவோன். இத்தன்மைதொய்யுமின்றி நிலையுமின்றித் தன்னாந்தொடாமகிற் பாவங்களை யவையுமுழுதெரிந்தொழித்துப் பூவுலகிடத்திற் பாவமொன்றில்லாததற் காசைப்பவோன். தன்னுதித்தாகையெரிப்பார் செய்தபாவங்களைக் கண்டறிந்து விதிப்போட்டபெருகு பாவைப்போலுன்னருகி கொத்தழுதெங்கி டெவியாநிற்பான் அப்படியே தீர்க்கதரிசியாகிய ஏரியியாசென்டவர் வேதத்திலெழுதினதாவது, உலகம் நடுங்கிக் கூசப் டலாசெய்த அக்கிரம பாவங்களைக்கேட்டெனவெனென்குசித்தறிநீயெய்தறி என்னலும்புல்லாம் புருத்தெரிந்தருந்திய வருத்தத்தைப் பொறுக்கவாற்றதுருகியெங்குவெட்க்தெனென்குர். அப்படியே தீர்க்கதரிசிகளையிய ஏரியாவுந் தாவீதும் தேவகற்பனையிற் ஆண்டவரைப்பகைத்த பாவிகளைக்கண்டித் தாவக்கேவருந்தின தடையிலாற்றமுதல்களேபெய்ந்திடுக விரூக்கோபுரத்தைப்பெல்லா யன்னுட்கத்த உயிர்டெவிய வருத்தினதென்றார்கள். அப்படியே அடக்கின செருப்புக்குட் டெல்லாமதத்தெழும்பினுந்ோல அற்செய்தெஷ்- இன்னப்பார்முதற்பலதேசாடகிகள் சிவறப்பட்டபோதற்கே தங்களாசை சிறைபாடம்பலர்ஞ்சுச்சுத்தியேதந்தையுணர்த்தித்தங்கனோடேமோட்டசகரைபெற்றினைத்தயேம். பஞ்சபூதங்கிற் கோம்பவிலலாய்த் கருகாடபுன்னது செருப்புத்தானே. மனிதரிடத்திலும் ஆசையிருதிய கெய்யிகவுஞ் சுறுஞ்சுக்காட்டி எக்காலத்துஞ்சோம்பலோடுருக்கவறியாதே. ஆகையிற் சித்திரக்கோலாற் கண்ணையெய்க்கப்படுத்தினமெனவெழுதப்பட்ட செருப்பெயரையிற் லுணர்ந்தெரியாமல கிரும டெய்யான செருப்பில்கிலை அப்படியே சித்திரச்செல்ல மனிதனையெய்க்க உன்முடித்தின்மேல் அவர். விடேற்றத்திலுசைகியே தன்னுக்காட்டினாலும் அந்செடசினுட்கநிகேசியு செவ்வன்படி பாவத்தை விலக்கப் புண்ணியத்தை யனவிடக் கவலை. வாயுக்க கரையெற்ற ஓயாமல் வருத்தத்திற் கொழிப்பது எவற்றைப் பிரயாசப்படாமல் நிற்றமாசை மெய்யான ஆகையென. உறுப்படியாக்கக்கொன்னப் பலரகும் பலமாதழம் ஒன்றுஞ்செய்யாமல் முனைபித்தித்தவன்முதலாய்த் தானே தனக்குப் பொய்சொல்லித் தானுமித்த ஆசையுடையவனென்று நினைப்ப டெனவோன் இதுவுத்திய செருப்புக்கண்டாக்குணம் இவ்விடமையென்கு டனெழுதுணக்கன ழுங்கிற்காட்டிற் பற்றின நிலைப்பார்க்கிலெரியவெரிய லுணர்ந்தொழிய வேததற்குரிய பொருணக்காணுமளவும் தான் மெய்யாமற் பன்னத்தவறியக்கவும்கலையதுகூடவும் உச்சியிலேவும காண்போம். பாவங்களை உலாழ்த்து மனிதனைக் கரைபிலேற்ற ஆசையுன்னலும் எத்தனை பிரயாசம் அதற்குப்பட்டாலும் அவனுக்கிலே வருத்தமில்லை. புறக்கட்டாயத்தினுற் செய்தவேலையே வருத்தத் தருவதொழிய மனம்பைத்தாசைப்போருந் ஒருவன்ருனெயெடுத்ததொழியிலே பட்டும் பிரயாசமெல்லாம் எவிரையச்செய்யான். இதலும்கலையெப கெல்லவர்க்கிரிந்து வெய்யினும் மறையும் பராமல மன்னுமெடுத்துக் கல்லுமுருட்டிச் சந்தோஷமாய் வினயாபுன சிறவற்கோ

ஐந்தாவது, ஆத்தமக்கள் மாந்திரச் செடுறும் ஆற்றி சன
ட்கள் அவசரத்தைப் பற்றி வேண்டியவிடத்தில் அதிகமாய்த் திரி
யாமலும் தாமதஞ்செய்யாமலும் உணக்காரவுடைஞ் குமிடத்தில்
அத்தினம் அடிக்கடி பொருளும் காட்டப்படுக்கவும் திபாய்மொ
ன்ன? இதுவுமிக விரியுமென்றஞ் பலவற்றையும் விட்டுச் சொ
ன்னதுபோதென்றிருக்கிறது. நீங்கலும் இந்த முறையொடு
ட்கள் இருதயத்தைச் சொதித்துவரும் ஏய்க்கமாட்டீர்களாகிற
சனக்கள் இரட்டிக்க உக்கஞ்சு மெய்யான ஆசை உண்டோ
இவையொவ்வன்ற கண்டுபிடித்தபிதலவ.

க. அதிகாரம். முற்றப்பெற்றது.

ABRIDGEMENT OF GOODS' BOOK OF NATURE.

CHAP. IX.] On Natural and Artificial Language. [PART II.

- 1. In the last chapter we examined into the seat and properties of the natural voice; we will now notice the mode in which voice is applied, to form, first, natural language, and next, speech or artificial language.
- 2. Natural language is the instinctive uttering of certain tones of the natural voice, to indicate certain feelings of the brain. The hen has a particular tone to call her chickens when she has found food for them; and she has another tone when she warns them that the hawk is coming. She never mistakes, never uses one language when she means another.
- 3. Every animal, belonging to the three classes of mammals, birds and amphibians, is possessed of lungs, and with a few exceptions, named in a preceding chapter, these animals all possess the power of uttering tones, and have a natural language. The mother and her young ones always understand each other. Among a flock of a hundred sheep, each mother will distinguish the voice of her own little lamb.
- 4. This language of nature must be termed instinctive, because the same tones are always uttered by animals of the same species. Let a wren be hatched in a robin's nest, and brought up by the robin, yet the wren would not sing the robin's song. Every species of bird has its native tongue, and by this it may always be distinguished.
- 5. Animals not only have a language which distinguishes each kind, from all the rest, but every individual has a different tone of voice to express the passion or feeling of the moment; especially when under the influence of grief, fear, or joy. Some, also, have a distinct tone for anger. The cat, when enraged at the sight of a dog, squalls in a most frightful manner, and we can almost recognise the Xantippe exclamation,—"Be gone, you villain!"
- 6. Among quadrupeds, the elephant, horse, and dog appear to possess the greatest portion of a natural tongue. They are all gregarious, that is, herding together, in their natural state. In Asia and Africa, the wild elephants seem to be regulated by the elders of each tribe. As they travel from place to place, the troops are led on by these old patriarchs, the young and feeble are placed in the middle, and the adult and vigorous bring up the rear. It is by a difference of voice, combined with gesture, that the leaders give their orders.
- 7. The wild horses pursue a similar plan of arrangement with the elephant except that their leaders appear to be appointed or chosen to their station. This captain-general holds his office about four or five years, when a kind of new election takes place. Every horse appears to have a right to propose himself for office, and the ex-president is not excepted; if no new candidate offer, the latter is re-elected for the same term of time; if he be opposed, a combat succeeds, and the victor is appointed commander-in-chief. His speech on the occasion is probably short, but to the purpose.

[Translation of the foregoing.]

கூட்டுன்பவர் செய்த பிரபஞ்ச நூல்.

க. அதிகாரம் உ. பகுதி

இயற்கை செயற்கைப் பேச்சுக்களைப்பற்றி.

க. மெய்ச்சொற்கையிற், இயற்கையான சப்தத்தைப்பற்றிய நிலையையும் தன்னைக்கையுக்குறித்து ஆராய்ச்சிபண்ணியபடியால் இவ்வதிகாரத்திலே, அந்தச் சப்தத்தினால் முந்தமுந்த இயற்கைப் பேச்சையும், அடுத்தாற்போலே பேச்சு அல்லதுசெயற்கைப்பாஷைச்செயும் விதத்தையும் எடுத்துப்பார்ப்போமாக.

உ. இயற்கைப் பேச்சாவது அமுத்தவியுந்தெழும்பும், எண்ணத்தைக்காட்டும்பொருட்டு இயற்கைத்தொனியினுண்டாகும் சில சப்தத்தை இயல்பாய் விடுகின்றதாயிருக்கின்றது. உதாரணமாக, ஒரு கோழிப்பேடு எக்கெயென்கிலும் தன்ருக்கைகளுக்கிரையென்கொள்ளும்பொழுது அவைகளைத் தன்னிடம்வரக் கூப்பிடுகிற

தற்கதனிடத்திலொருவிதச் சப்தத்தை மூன்று ஆளுகும். பிராந்தவருகிறதைக்கண்டால் அவைகளைத் தன்னிடம் கூப்பிட்டுக்கொள்ளுகிறதற்கும் வேறவிதமானசப்தமுமுண்டு. அத்தப்பேடு தானொன்றைத் தன்னிடத்திலிருந்து சப்தத்தை வேறொன்றைக்கொண்டெண்ணவிடாய் யாதொரு தவறாமியன்றி அந்தத் விதத்துக்கத்தந்தச் சப்தத்தையே பாவிக்கும்.

க. அம்மம் உண் பட்சிகளைச்சார்த்த மூன்றுவிதத்தையும், மறுவிதமான பட்சிகளையும், கலையிலும் நீரிலும்வரும் பிராணியைக்கையுச்சார்த்த ஒவ்வொரு மிருகக்கைக்கும் மூச்சுக்குடருண்டு. பெலை அதிகாரத்திற் சொல்லப்பட்ட சிலபல மிக்கோணியின்றி, இவ்விதமிருவகளைத்துக்கும் சப்தத்தமிஞ்சுத்தியும், இயற்கைப்பேச்சுமுண்டு. தாயுக்குட்டிகளும், (அல்லது குஞ்சுகளும்) எப்போதுமஅதனதன் தாயையுக்குட்டிகளையும்இன்னதென்றறிந்துகொள்ளும். அக்கோமாயிரம் ஆடுகளுக்குள்ளே ஒவ்வொரு ஆடும் அதனதன் குட்டியின் சப்தத்தைப்பிடித்து இது தன்னுடைய குட்டியென்றறிந்துகொள்ளும்.

ச. இவ்விதப்பேச்சு இயற்கையறிவால் வந்தபேச்சென்று சொல்லப்படும். ஏனென்றால், அந்தந்த வருணத்தைச்சார்த்த அந்தந்தமிருகங்களின்சப்தத்தென்றைக்குமொன்றப்போலிருக்கின்றது. உதாரணமாக, குட்டியின் என்றபட்சியைக்கூட்டிலே,மென் என்றபட்சி குஞ்சுபொரித்துகுருப்பின் என்றபட்சியினால் வளர்க்கப்பட்டாலும், மென் என்ற பட்சியானது குருப்பின் என்ற பட்சியினது இராகத்தைப்பாடவேமாட்டாது. ஒவ்வொருவகைப்படுத்திக்கும் அதனதன் சொயடெச்சுண்டு இப்படிக்கொத்த பேச்சைப்பிடித்து அது இன்ன இன்ன வகையினையைச் சார்த்ததென்றுசொல்லுகிறது.

இ. மிருகக்களானது மற்றனைத்திலுமிருந்து வித்தியாசப்படுகிறதற்க்கைகளுக்குப் பேச்சுமாதிரியல்ல, ஒவ்வொரு மிருகமும் அந்தந்தவேனைக்குத்தக்கதாய் அதனதன் குணத்தையும் எண்ணத்தையுவினப்படுத்துகிறதற்கு அதற்கத்தற்கு வித்தியாசமானதொனியுண்டு. பிரதானமாய், தக்கம், பயம், சந்தோஷமுண்டாகும் பொழுது இவ்விதமான தொனியுண்டு. சிலமிருகங்களுக்குக்கோவம்பரும்பொழுது வித்திய சமான் தொனியைக்காட்டுகின்றது. பூனைகாயைப்பாத்துக் கொலிக்கும்பொழுது, மிகவும் பயக்கரப்பட்டத்தக்கவியூர்த்தமும் கண்ணப்பயலே போடா என்று சொல்லுகிறமாதிரியாயிருக்கும்.

ச. யானை, குதிரை, நாய் முதலிய நாய்களாய்மிருகங்களுக்கு இயற்கையானபேச்சல்ல மிகுதயான பங்குள்ளதாகக் காணப்படுகின்றது. அவையுடைய சொய கிலியைப்பார்த்தால் அவைகள் கூட்டம் கூட்டமாய்த்தந்திடுகின்றன. ஆகியா ஆயிரக்கொள்ளுத் தேசப்பகுதிகளில், காட்டில் கடமாயும் மதம்பொருந்தியயானைகளெல்லாமதனதன் கூட்டத்துக்கு முதலாளியாயிருந்து நடத்தி வருகிறதாகத் தெரியவருகின்றது. அவைகளிடத்துக்கிடம் கடமாடித்திரிகிறபடியால், அவைகள் முதலாளியினால் நடத்தப்படுமபொழுது, குட்டிகளும் தன்னத்தயானைகளும் கட்டுவதெல்ல இனம் வயதானையுடைய யானைகளும் உரபடியும் யானைகளும் முன்னும்பின்னும்பார்ப்போகின்றன. அவைகள் ஆட்டியவந்துச் சத்தமிடுவதினாலே முதலாளியானைகள் மற்றத் தங்களுக்குக்கீழமைசெய்யுத்களுக்குக் கட்டணப்படுகின்றன.

எ. காணக்குதரைகள் தங்கள் முதலாளிகள் தங்களுக்குத்தியாகத்துக்குத் தெரிபுதெரிந்துநியமித்தாலன்றி மற்றம்படி யானையைப்போலத் தங்களுடைய இராணுவத்தை அங்குப் படுத்திக்கொள்ளுகின்றன. இந்த இராணுவத்தவன் கட்டத்தட்ட நாயைத்து வருடத்துக்கு மாத்திரம தன் ஆணையாச்சுக்கத்தைச் சொலுத்தப் பிறகு வேறொரு குதிரையினிடத்துக்குத் தெரித்துகொண்டபடுகின்றது. ஒவ்வொரு குதிரையும் தான்தான் அந்த உத்தியோகத்துக்குரித்தானியென்று சொல்லும்பொழுது, முன் உத்தியோகம் பார்த்தகுதிரையும் அப்படியே தானுத்தியோகத்துக்குரித்தானியென்று சொல்லும். ஒருவருமந்த உத்தியோகத்தை ஐத்து வருடத்தின்பின்பு கோளாமல்பும்பொழுது, முன்னுத்தியோகத்திலிருந்தகுதிரைதானே பிறகுமநாயைத்து வருடத்துக்கும்சியமிக்கப்படுகின்றது. இந்தக் குதரைக்கு ஆராதல விரோதமாய் தின்கு உடனே புத்தமகடக்கும். புத்தத்தைவெற்றிக்கொண்டகுதிரையைத்தானே பெரிய செருதிப்பியாக்குவார்கள். அது அக்கோம்பேசுப்பேச்சுச் சுருக்கமாயிருந்தாலும் காரியத்துக்குத்தக்கதாயிருக்கும். இன்னும்வரும்.

MR. POOR'S LETTER TO HIS LATE PUPILS—No. VII.

MY YOUNG FRIENDS,

"Them that honor me, I will honor" saith the Lord. "Be it unto thee according to thy faith." But "by works was faith made perfect."

The truth of these declarations is illustrated, in an instructive manner, in God's providential dealings with the late Rev. Samuel J. Mills,—whom I have already introduced to your notice in preceding letters, and with whom I wish you to become more intimately acquainted.

After Mr. Mills had succeeded, in connection with a few kindred spirits, in concerting measures for securing the perpetuity and increase of the Missionary Spirit in William's College, he left that institution, and resided for a few months, as a resident graduate and theological student, at Yale College, New Haven (Conn.) His object in this removal was to ascertain by personal observation and inquiry, whether there were individuals in that Institution, who might be enlisted in the service of Foreign Missions. It does not appear that he met with any success whatever, in this particular object. But the Lord, who "seeth not as a man seeth" led him in a way that he knew not; and prospered him, in regard to the general object of Foreign Missions, in a manner, and to an extent far surpassing all his thoughts and expectations. Soon after his arrival at New Haven, he was made acquainted with the forlorn condition of Obookiah, a friendless and houseless heathen youth of 17 years of age, from Owyhee, one of the Sandwich Islands. In his native country, in a time of civil war, Obookiah had witnessed the murder of his father and mother and a younger brother, while he himself, in a surprising manner escaped the fury of the murderers. After passing through a series of adventures, he found his way on board of an American vessel, which happened to be at that time at the Islands, and in which he proceeded to the United States. On becoming acquainted with this youth and learning his history from his own lips, Mr. Mills conceived a strong affection for him, and the attachment soon became mutual. He regarded Obookiah as a representative of the whole heathen world, for which he had long been in the habit of making prayers, supplications and intercessions. It was a new and an inspiring idea, that it ever would be practicable for him to do any thing directly for the conversion of a heathen, while he himself remained in his native country. From a letter written at that time to one of his confidential friends, it appears that Mr. Mills at once originated a plan for Obookiah's education, and for his being sent back to his native island accompanied by missionaries from the United States, if the Lord should smile upon the means he had devised for his instruction and conversion. On this latter point Mr. Mills' faith was strong, and his labors abundant. Agreeably to arrangements, Obookiah spent the ensuing winter at Torrington, in the family of Mr. Mills' father, who, as before observed, was the Pastor of that parish. In this family he received the attention due to a son, and by his good conduct and progress in study he gained the good will of all who knew him. Subsequently, he pursued his studies with encouraging success in several places. In 1811, at Andover, while spending a part of his time in laboring on a farm, he gave pleasing evidence that he had become the subject of renewing grace. This event gave a fresh impulse to the hopes and expectations Mr. Mills had already formed, regarding a mission to Owyhee. From this time and onward Obookiah, in connexion with Mr. Mills, became a living, connecting link between the heathen world and the American Churches. Wherever he went, an interest was excited, not only in him, but in his heathen countrymen and in the state of heathen nations generally.

In the course of a few years, two results appeared, which were evidently the consequences of what had been done by Mr. Mills for Obookiah, (1) The establishment of the "Foreign Mission School" for the education of heathen youths cast upon the shores of the United States, and (2.) The establishment of a Mission to the Sandwich Islands.

The "Foreign Mission School" was established in 1816 at Cornwall, Conn. In 1824, it contained thirty pupils from fourteen countries, more than one-half of whom gave pleasing evidence of saving conversion to the Christian faith. Obookiah was a member of this school from its commencement. Here he entered upon a systematic course of instruction, in reference to the Christian ministry in his native land; and was successfully pursuing his studies, giving great promise of usefulness, till Feb. 1818, when he was removed by the hand of death!—a youth sincerely beloved and lamented by all who knew him. His removal was a severe stroke, not only to Mr. Mills, but to all who had begun to take any special interest in the infant cause of Foreign Missions. Obookiah may be regarded by the American Churches as the first-fruits of an abundant harvest of souls in Foreign lands; and we can conceive of nothing of the kind more appropriate, than that Mr. Mills should have been thus honored of God in being made the happy instrument of gathering in the first ripe fruit.

A memoir of Obookiah was published in a small Volume 18 mo. and is, on many accounts, worthy of an attentive perusal.

In October 1819, the year following Obookiah's decease, the first company of missionaries were sent out to the Sandwich Islands. This company

consisted of seven missionaries and assistant missionaries with their wives viz. two ordained missionaries, one physician, one printer, one catechist, one mechanic and school master, one farmer and school master, together with three natives of the Sandwich Islands, who had been educated at the Foreign Mission School. Of this mission I need say nothing more than that its commencement, its progress and its results, are in full accordance with the extraordinary part which Mr. Mills was permitted to act in originating it. It is doubtful whether any mission in any part of the world, since the days of the apostles, has been so signally favored of God as the mission to the Sandwich Islands.

Altho' my sheet is full, I have not fully presented the intended outline of Mr. Mill's character, as illustrating the nature and fruits of the spirit of Foreign Missions. (To be continued.)

Tillipally, May 26th 1848.

Yours very truly,

D. Poor.

நாஸ்தீர் நாலடி விருத்தம்.

Morning Prayer to the Holy Trinity.

தெருவாவு செஞ்சே திபொற்றுக
மருவாவிய மாத் தர்செஞ்சேற்றவே
பொருவாவிய தர்செஞ்சேற்றவே
சருவாத் துங் காணத்தீர்ந்தன
எண்ணித்த பத் துவினித்தபொரு
ருண் ணுணர்ந்த புலவர்முத் துஞ்சிய
விண்ணைத்த பகாப்பொருத் துஞ்சிய
எண்ணித்த தெய்வவித்தித்தயார்.

என்தீர் நாலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

செருவா திரிபுரத்தலவனா கலசேடதெய்விய சபைச்செரு
பெருத் தேசத்தெய்வமெய் தெய்வியான் கோலோப்பச்செரு
மேல் விசாரணைச்செருவா திருப்பணித்தியலு மாமந்திபெ
ப்பொது மற்றவர்க்குவிருதுப தாரகையினித்திய ரோடெரு
வனுமாம் பரமபுருடனாகைத்—செருவா டுலியலவாருகரி,வுபு
தபத் கமலபதிலேபரவிபே செருவிய விடுபெற்றய்யவு ய்க்கி
எங் செத்துமிய்விடவுத்—தாருவா சுவர்த்தினமாயெய்நெரு
பெயர் தலைக்கப்பகர்ந்தனமைய த்ருதயதாரகையினித் பதித்
தெய்வகூர் தாய்வின்கச்செய்தயம்.

நவரத்தினவிருத்தமாலே வெண்பா.

காலப்பிராத்தனம்.

தந்தைசுதலவி தாரணியினவாருதியை
வித்தையாய்த் தாக்குமெய்யாயி த்தனிது
லத்துபகலாயி மதிவின்கிடுகு
மெல்லாவுபுரு மியங்குத்

இயக்குமெய்ச்செருத் விரவித்தெய்விய
மடவ்+கெடச்செய்த மகிபாதய்க்கிமித்தி
காத்தெய்விரைக்கனித் துபணித்தித்தம்
பொத்திப்புகழெய் எனகம்

அகத்திருவர்க்கிடுகு மெய்செருப்பொல
வகத்தர்செனித்த சபமாற்றஞ் செகத்தீரா
வண்டியுமைய கோக்குதெய்விரைத்தச் செபொருத்தி
மண்டலத்திலாய் செருப்பெய்

செய்கியாயத்திப்பித்தி தெய்வியினித்தெய்விய
செய்தனவென்குடை திமுருத்தியமைய
மெய் செருப்பெய்த்தெய்வியினித்தெய்விய
வுய் ருவிடுத்தெய்விய

உகத்தெய்வியகட்டு முண்மையாற்றிலேயோட
முகத்தெய்வியகட்டு முண்மையாற்றிலேயோட
மெய்த்தெய்வியகட்டு முண்மையாற்றிலேயோட
வினையுரைப்பொத்தெய்விய

விடுத்தெய்வியகட்டு முண்மையாற்றிலேயோட
மெய்த்தெய்வியகட்டு முண்மையாற்றிலேயோட
மெய்த்தெய்வியகட்டு முண்மையாற்றிலேயோட
தினையிலாத் பத்தெய்விய

இறத்தெய்வியகட்டு முண்மையாற்றிலேயோட
பறத்தெய்வியகட்டு முண்மையாற்றிலேயோட
வாழ்வித்தெய்வியகட்டு முண்மையாற்றிலேயோட
தாழ்மையாய்த் சாற்றெய்விய

Yours faithfully,

V. CHOCKALINGUM.

There is no difficulty in receiving either of the above views. We think the language appears to favor the latter. We subjoin a few remarks from "Bush's notes on Genesis" on the miraculous power involved in God's assurance to Noah that the "waters shall no more become a flood to destroy all flesh."

கனமூலினமூல் தனமூலனாயும் பொருத்திய தீ. தீ. முகா
மைக்காரத்துரையவர்களை தங்களுக்கும் வந்தனம் த
ங்களுதயதாரனைக்குத் தந்தனம்.

இப்படிக்கு

பிச்சமுத்துப்பிள்ளை.

தமிழரசு (இல). வைகாசி மீ. உத்த.

திருத்தம். போன மஞ். சஞ்சிகையிற், மிகசாரலினக்கத்திற் ச னியென்னுங் கிரகத்தைத் துறித்துச் சொல்லப்பட்டதவறை நீக்கி இதில் வருவதையெழுதுகன். சனியென்னுங்கிரகத் தனது வந்தி ரோட்டத்திற் தனாராயினிற்றும், வியாழன் தனது நெறோட்ட த்திற் ரும்பராயினிற் பிரதான நட்சத்திரத்திற்றும் தோகே, மக பாசை தூரத்தினின்று அது ஆனியு வந்து திணி யின்று வக்கரிக்கும்.

கிறிஸ்துமதம்.—CHRISTIAN.

RULES FOR THE CONDUCT OF A CHRISTIAN LIFE.

Abridged from "the practice of True Devotion" by Robert Nelson, Esq.

The Sabbath.—This day is set apart from a common for a sacred use, and is to be observed as a day of rest and devotion. We should on this day commemorate the resurrection of our Saviour, and the creation of the world, and should aim to keep the day holy, by abstaining from our ordinary labor, by attendance on the public worship of God and by engaging in the acts of public devotion with reverence and sincerity.

In private, upon this day you should enlarge your ordinary devotions and should make the subject of them chiefly to consist in thanksgivings for the works of creation and redemption; withal recollecting the particular mercies you have received from the bounty of God, thro' the whole course of your life. You should improve your knowledge, by reading and meditating upon divine subjects; you should instruct your children and servants in the great duties of Christianity; you should visit the sick and needy and administer to them comfort and relief; if you converse with your friends and neighbours, season your discourse with prudent and profitable hints for the advancement of piety.

ஓய்வியல்.

இத்தகைய ஓய்வியலாகக் குறிப்பெயர்ந்த நாளாகவும் அறியப்பெற்றுள்ளதானால் மந்திரம் நாள்களிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டது. கிறிஸ்தவர்கள் இத்தகைய நாள்கள் உயிர்நிறைந்த நாள்களாகக் கொண்டுவருகின்றார்கள். ஆகையால், நாள்கள் நன்றித்தொழிலுக்கும் வேலையுக்கும் அர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. அத்தொழிலுக்கும் வேலையுக்கும் அர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. அத்தொழிலுக்கும் வேலையுக்கும் அர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய ஓய்வியலாகக் குறிப்பெயர்ந்த நாளாகவும் அறியப்பெற்றுள்ளதானால் மந்திரம் நாள்களிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டது. கிறிஸ்தவர்கள் இத்தகைய நாள்கள் உயிர்நிறைந்த நாள்களாகக் கொண்டுவருகின்றார்கள். ஆகையால், நாள்கள் நன்றித்தொழிலுக்கும் வேலையுக்கும் அர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. அத்தொழிலுக்கும் வேலையுக்கும் அர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. அத்தொழிலுக்கும் வேலையுக்கும் அர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

Scriptural Proofs of the Doctrines and Duties of Christianity.
God's Holiness.

"Who is like unto thee, O Lord, glorious in holiness, fearful in praises doing wonders." Exod. xv. ii.

"Ye shall be holy, for I the Lord your God am holy." Lev. xix. 2.

"There is none holy as the Lord." 1 Sam. ii. 2.

"Thou art holy, O thou that inhabitest the praises of Israel." Ps. xxii. 3.

"The Lord is holy in all his works." Ps. cxlv. 17.

"Holy, holy, holy, is the Lord of hosts, the whole earth is full of his glory." Isa. vi. 3.

"Who shall not fear thee O Lord, and glorify thy name, for thou only art holy; for all nations shall come and worship before thee." Rev. xv. 4.

பொய்யின் பரிசுத்தம்.

கத்தாவே, தேவர்களின் ஸ்தலமாகப் பாளையனார். பரிசுத்தத்தில் மகத்துவமுள்ளவருக்குத் தனிக் கிறிஸ்தவர்கள் பரிசுத்தத்திலும் அற்புதங்கள் செய்கிறவருமாயிருக்கிறார். உ. மோசே யு. ம. க.

நீங்கள் பரிசுத்தவாக்களாயிருக்கக்கூடலாக. ஏனெனில் உங்கள் பொய்யான கத்தாபித்யாம் பரிசுத்தம். க. மோசே யு. ம. க.

கத்தாவேபொய் பரிசுத்தவாக்களில், க. மோசே யு. ம. க.

இவ்வெவ்வின் துணைக்குள்ளே வாசமாயிடுவதே தேவரோவென்ற பரிசுத்தம். ச. ம. உ. க.

கத்தாவேபொய் பரிசுத்தம் பரிசுத்தம் ச. ம. உ. க.

கத்தாவேபொய் பரிசுத்தம் பரிசுத்தம் ச. ம. உ. க.

பஞ்ச தந்திரக் கதை.

பு. ந. ற. வ. து.

சந்திரிசெய்க, அவ்வது அறிந்துகொடுத்தல்.

PANCH-TANTRA-KATEI.

The art of conquering an enemy by means of an affected friendship.

ஒரு வண்டித் திருட்டு வேடம் கையிற் குருவிக்கொண்டு கண்ணிப்பட்டி
முதலான வேட்கைக் கருவியைக் கொண்டு எடுத்துக்கொண்டு திரிபு
நகரில் அசுரிபிற் பெருமையுடையிருக்கொண்டு பி. எய்யாவ
ம்போலக் காற்றும் எழும்பு அப்போதவ்வளவுக் கடுக்கெடுத்த
து மாதிரிச் சார்பினின்று பகலான இத்த வேடையில் உண்ணிப்
வேடுவரு காப்பாற்றவாளில்லையென, அவ்வேடையில் அம்மாதிரி
த்திச் செல்குக்கும் புறத்தின் பட்டை வரலிலையென்ற விசய
மாய் இன்றைக்கு என்னுடைய வரலிலையென அவன் ஆராயினான். பி
கத்தாவேபொய் பரிசுத்தம் பரிசுத்தம் ச. ம. உ. க.

